Maandag, 30 Maart 1942

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

59ste Jaargang, No. 3563

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad. Telef. 38

De Inter-Amerikaanse defensieraad bijeen.

Italiaanse divisie in Montenegro uitgeroeid.

Uiterst hevige gevechten bij Staraya Russa.

Britse aanval op Saint Nazaire een groot succes.

TWEE JAAR GELEDEN.

Maart 1940.

31. De Franse en Britse Regeringen hebben de aanstelling van Jean Monnet als President van het Frans-Britse Samenwerkingscomité geratificeerd.

April 1940.

1. De Minister van Buitenlandse Zaken in Zweden, Christian E. Guenther deelde in de Zweedse Rijksdag mede, dat Daladier in het begin van Maart aan Koning Gustaaf telegrafisch verlof gevraagd had, dat Franse en Britse troepen door Zweden mochten door trekken om Finland te helpen tegen Rusland. Dit verzoek werd door de Geallieerden gedaan op 2 Maart, vijf dagen vóórdat de vredesonderhandelingen tussen Rusland en Finland begonnen. De Zweedse Koning weigerde het verzoek van Daladier. Op 8 Maart werden Frankrijk en Engeland ingelicht over de aan de gang zijnde vredesonderhandelingen. Het openbare aanbod van Engeland en Frankrijk om Finland te helpen werd dus gedaan nadat de vredesonderhandelingen begonnen waren. Ook deelde de Zweedse Minister van Buitenlandse Zaken mede, dat de Russen hun voorstellen om vredesonderhandelingen te beginnen deden door middel van Zweden, die ze overbracht aan Finland. Engeland had tevoren Rusland geweigerd als bemiddelaar op te treden.

2. Minister-President Chamberlain deelde in het Lagerhuis mede, dat de economische oorlog tegen Duitsland steeds heviger werd door de blokkade op zee en door het sluiten van handelsverdragen met de landen van Scandinavië en de Balkan.

Roemenië roept 4.000.000 jongelingen op om te werken op de boerderijen, die graan leveren aan Duitsland.

3. Sir Kingsley Wood treedt af als Secretaris van de Luchtvaart. Minister-President Chamberlain geeft aan Winston Churchill, den eersten Lord van de Admiraliteit, het algemene oppertoezicht over de drie strijdkrachten: leger, vloot en luchtmacht. Lord Chatfield treedt eveneens af als ordenaar van de Engelse verdediging. Het oorlogscabinet wordt dus teruggebracht van 9 tot 8 leden.

4. De opperste Raad van de Sovjet keurt de hoogste verdedigingsbegroting van het land goed en neemt een amendement op de wetgeving aan, waarbij de Karelisch-Finse landstreken als de twaalfde Republiek bij de Sovjet Unie worden ingelijfd.

5. In het door Duitsland bezette Polen wordt Krakau de hoofdstad van het Algemene Regeringsgebied. Warszawa wordt de hoofdstad van één der 4 provincies. De Duitsers verklaarden, dat Warszawa zo beschadigd werd gedurende het beleg van September, dat de stad niet meer in haar vóór-oorlogse grootte kan hersteld worden.

BRITSE AANVAL OP SAINT NAZAIRE EEN VOLLEDIG SUCCES.

Het volgende communiqué werd uitgegeven door het Britse Hoofdkwartier van de gemeenschappelijke operaties: „De volgende biezonderheden werden ontvangen ter aanvulling van het communiqué van gisteravond over de aanval, die op Saint Nazaire werd uitgevoerd in de vroege morgenuren van 28 Maart.

De aanval, welke werd uitgevoerd door lichte strijdkrachten van de Koninklijke Marine, speciale diensttroepen en vliegtuigen van de Koninklijke luchtmacht, was in de eerste plaats gericht op het grote droogdok, en de haveninstallaties te Saint Nazaire.

Zijner Majesteits „Campbeltown" (het vroegere Noordamerikaanse schip „Buchanan"), waarvan de boeg speciaal verstevigd was, dat gevuld was met 5 ton springstoffen met uitgestelde actie, baande zich een weg door een dubbele torpedo-versperring naar de ingang van de sluis en ramde de middelste en voornaamste sluisdeur.

De kracht van de schok was zodanig, dat de torpedojager pas tot stilstand kwam nadat de brug over de deur vernietigd was.

Zodra de boeg van de „Campbeltown" een flinke wig gedreven had, landden speciale diensttroepen gelijk geregeld was, en begonnen met het vernielingswerk, dat volgens het plan verliep.

Intussen had een motor-torpedoboot 2 torpedo's met uitgestelde actie afgevuurd naar de ingang van het duikbotendok en een motorsloep de bemanning van „Campbeltown" van boord gehaald.

Een grote ontploffing gevolgd door een kleinere werd gezien en gehoord door onze terugkerende strijdkrachten om 4 uur in de morgen, toen de springstoffen met uitgestelde actie moesten afgaan.

De aanval veroorzaakte een paniek onder den vijand, die zonder onderscheid op vriend en vijand schoot.

Een 6 duims-kanon van den vijand bracht een eigen luchtafweerschip tot zinken toen dit bezig was onze terugkerende strijdkrachten te bestrijden.

Slechts een afleidingsbombardement op kleine schaal kon worden uitgevoerd vanwege de laag hangende wolken en de vrees om slachtoffers te veroorzaken onder de Franse burgerbevolking. Nadat hun taak volbracht was, begonnen onze troepen zich terug te trekken in motorsloepen, die gebouwd zijn met het doel zich wederom men in zicht en openden het vuur op dojagers te voegen.

De machinegeweren van den vijand schijnen de volledige terugtrekking van sommige onzer strijdkrachten belet te hebben. 5 Duitse torpedoboten kwamen in zicht en openden het vuur op onze motorsloepen.

De escorterende torpedojagers verdreven haar en dwongen haar zich terug te trekken. Hoewel deze boten door de Duitsers in de klasse zijn geplaatst van torpedoboten zijn deze vaartuigen gelijk aan onze klasse van torpedojagers.

Beaufighters, Hudsons en Blenheims van het Kustcommando voorzagen in een luchtbescherming voor onze terugkerende strijdkrachten. Er hadden verschillende luchtgevechten plaats, waarbij een JU 88 vernield werd en een aantal vijandelijke vliegtuigen beschadigd werd.

2 Vliegtuigen van het Kustcommando worden vermist. De vlootstrijdkrachten stonden onder commando van Red Ryder. De speciale diensttroepen werden geleid door Luitenant Kolonel A. G. Newman van het Essex-regiment" (Londen, (AP) 29.3).

LUCHTMACHTEN DER VERENIGDE LANDEN HEBBEN HET INITIATIEF.

Vern Haugland seint uit Melbourne:

„Men zegt, dat de Noordamerikaanse en Australische luchtstrijdkrachten definitief de bovenhand verkrijgen na de Japanse stootkracht gereduceerd te hebben en dat een nieuwe phase in het Australische krijgstoneel op het punt staat te beginnen.

De Australische communiqué's maakten bekend, dat op zijn minst 7 en mogelijk 9 Japanse vliegtuigen werden neergeslagen bij de aanvallen van Zaterdag op Darwin en Port Moresby. Wijzende op de toenemende zwakte van de Japanse luchtaanvallen, zeide Premier John Curtin, dat slechts 7 Japanse bommenwerpers Zaterdag een aanval deden op Port Darwin en dat 2 daarvan werden neergeschoten en een ander waarschijnlijk werd neergehaald, terwijl mogelijk ook een vierde werd afgerekend. Deze zevende aanval op de haven was misschien de meest kostbare voor de Japanners en leverde voor hen resultaten op, die te verwaarlozen waren, aangezien de bommen geen schade veroorzaakten aan militaire of marine-installaties en geen slachtoffers maakten.

De berichten zeiden, dat toen de Japanse bommenwerpers Port Moresby, het sleutel-defesiecentrum van Nieuw Guinea, voor de 21ste maal aanvielen, de zeer in de minderheid zijnde Australische gevechtsvliegtuigen, bestuurd door jonge piloten, snelden om hen tegemoet te gaan en 5 van de vergezellende japanse gevechtsvliegtuigen neerschoten.

Verrast door de onstuimigheid van de tegenaanval lieten de Japanse gevechtsvliegtuigen de bommenwerpers aan hun eigen lot over en verspreidden zich overal in de lucht, terwijl de Australiërs het machinegeweer- en kanonvuur openden in het luchtgevecht. Terwijl de Japanse gevechtsvliegtuigen haastig de extra-olietanks lieten vallen, die door de lucht vielen als bommen en haastig naar huis snelden, maakten de bommenwerpers een haastige ren over het vliegveld en wierpen 25 bommen af. Deze veroorzaakten echter slechts zulke schade, welke snel hersteld kan worden.

Er op wijzende, dat het thans 64 dagen geleden is, sedert de Japanners de slag om Nieuw Guinea openden met de bezetting van Rabaul op Nieuw Brittannië op 24 Januari en dat de Japanners sindsdien zo goed als geen vooruitgang maakten, zeiden militaire waarnemers, dat de reden daarvan is dat de japanners voor de eerste maal gestuit zijn op een luchtmacht, die de gelijke of de meerdere is van de hunne en zich voortdurend gesteld zien voor toenemende versterkingen. Naar schatting hebben de Japanse pogingen hun reeds meer dan 100 eerste klasse vliegtuigen gekost en meer dan 50 schepen en 1000 soldaten. (Melbourne, (AP) 29.3).

ACTIVITEITEN VAN NOORDAMERIKAANSE DUIKBOTEN.

De correspondent van de „Star" te Sydney deelde mede, dat volgens gezaghebbende bronnen Noordamerikaanse duikboten in de Stille Oceaan gedurende de afgelopen twee of drie weken 5 torpedojagers, 1 vliegdekschip en ongeveer 30 transport- en voorraadschepen tot zinken hebben gebracht.

De „Star" zeide, dat het tot zinken brengen „rond Australië" geschiedde. Hieraan voegde het blad toe, dat de Noordamerikaanse duikboten ook 5 kruisers, 1 vliegdekschip en 30 transport- en voorraadschepen hebben beschadigd. Een andere correspondent van de „Star" meldde uit Brisbane, dat een volledige divisie infanterie van Nederlands Oost Indië gearriveerd is, goed bewapend en verlangend om te vechten (Londen, (AP) 28.3).

DE SCHEEPVAART NABIJ DE NOORDAMERIKAANSE KUSTEN.

Radio Berlijn beweerde, dat 1.300.000 ton aan scheepsruimte tot zinken werd gebracht nabij de Noordamerikaanse kust sedert de eerste verschijning van as-duikboten. De radio beweerde, dat zich onder de getorpedeerde schepen 73 tankers bevonden (Berlijn, (AP) 30.3)

NOORDAMERIKAANS CONVOOI NAAR MURMANSK AANGEVALLEN.

Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat nazie-torpedojagers een convooi aanvielen van New York naar de Russische haven Murmansk en een transportschip van 10.000 ton tot zinken hebben gebracht, geladen met tanks en ammunitie.

De Duitsers gaven het verlies van 1 torpedojager toe. Verder zeide het communiqué, dat in het Donetsgebied ten Oosten van Charkov hevige Sovjetaanvallen werden afgeslagen. In andere sectoren van het Oostelijk front zouden hernieuwde vijandelijke aanvallen zijn ingestort. Duitse bommenwerpers vielen in de nacht objectieven aan in het hart van Moskou (Berlijn, (AP) 30.3).

GEALLIEERDE VLIEGTUIGEN NAAR TURKIJE.

De Britse radio deelde mede, dat Turkse piloten Britse Blenheim bommenwerpers en Noordamerikaanse Tomahawk gevechtsvliegtuigen gebracht hebben van Britse bases in het Midden-Oosten naar Turkije. De vliegtuigen, welke volgens de Britse radio de Turkse luchtmacht „belangrijk zullen versterken", voerden in formatie een vlucht uit boven Ankara (New York, (AP) 29.3).

LEIDER VAN INDISCHE PRO-AS BEWEGING OMGEKOMEN.

De berichten aannemende omtrent de dood bij het neerstorten van een Japans vliegtuig van hun eens nationalistischen collega Subhas Chandra Bose, zonden de achtbare Mohandas Ghandi en President Azad van de Congres Partij hun condoléances naar de moeder van den man, die door de Britten als een machtigen vijfden colonner werd beschouwd. (De nieuwsagentschappen van de as ontkenden nadrukkelijk de berichten omtrent de dood van Bose. Stefani zeide, dat het bericht volgens welk Bose een der 11 personen was, die klaarblijkelijk allen gedood werden bij het verongelukken van een vliegtuig, dat afgevaardigden naar een conferentie te Tokio bracht voor de „Indische onafhankelijkheid", welke werd georganiseerd om te concurreren met Sir Stafford Cripps' beloften voor een Indische vrijheid, een product was van verlangend denken"). (New Delhi, (AP) 29.3).

Het nieuws van vandaag.

Het blijkt thans, dat de Britse aanval op de Duitse duikbootbasis te Saint Nazaire een volledig succes was en de Duitsers de wereld maar weer hebben willen overbluffen met de bewering een Britse invasie-poging te hebben afgeslagen. Het schijnt, dat de Duitse troepen de terugtrekking van enkele Britse commando's belet hebben. Volgens Radio New York schijnen deze zich echter in de stad genesteld te hebben en de strijd voort te zetten. Hierover sprak het Britse communiqué (blz. 1) echter niet.

Over de toestand in Zuid-Oost Europa wordt dit weekeinde weinig gemeld. Slechts een bericht uit Londen zegt, dat vliegtuigen van Brits en Noordamerikaans maaksel door Turkse vliegers naar Turkije zijn gebracht (blz. 1).

Over de mogelijkheid van een Duitse aanval op het Midden-Oosten spreekt verder „De Afgelopen Week" (blz. 1).

De Japanners in Birma schijnen voortgang te maken en reeds de stad Toungoo te zijn binnengetrokken, welke door de Chinezen verdedigd werd. Ten Noorden van de stad schijnen de Chinese troepen echter met succes een tegenaanval te hebben gedaan (blz. 3).

In Brits Indië werden de Britse beloften bekend gemaakt. Deze komen neer op een eigen regering na de oorlog, terwijl Brits Indië de status van Dominion zal verkrijgen. Om te concurreren met Sir Staffords pogingen in New Delhi is de as een eigen conferentie gaan organiseren voor de „onafhankelijkheid" van Brits Indië. Deze conferentie zou te Tokio gehouden worden. Het schijnt echter, dat 11 Indische leiders, waaronder Subhas Chandra Bose, vijfde colonner No. 1, jammerlijk bij een vliegongeval zijn omgekomen (blz. 1).

De luchtmacht der Verenigde Landen brengt harde klappen toe aan de Japanners in het Australische krijgstoneel. Een bericht van Londen spreekt ervan, dat Japan bereids een-vierde van zijn luchtmacht heeft verloren sedert het begin van de oorlog (blz. 3). Een correspondent van de „Star" meldt de aankomst van een Nederlandse divisie te Brisbane uit onze Oost (blz. 1).

De Russen slaan alle Duitse tegenaanvallen af. Deze aanvallen zijn erop berekend het initiatief te herwinnen. Als resultaat van hun tegenaanvallen gaan de Duitsers intussen..... achteruit (blz. 3).

De afgelopen Week.

De Lente dreigt.

Bestookt en verward zien de Japanners zich voor de eerste maal gesteld voor de mogelijkheid van een nederlaag in de lucht in de Stille Oceaan, terwijl hun invasieplannen worden gedwarsboomd door de activiteiten van de Noordamerikaanse en Australische luchtstrijdkrachten. Dagelijks vliegen de Geallieerde vliegtuigen uit om hun dodelijke bommenlast te brengen naar Rabaul, Lae, Salamaua, Koepang en andere punten waar de Japanners hun schepen en vliegtuigen pogen samen te brengen om Australië aan te vallen. Op deze machtige slagen kunnen zij slechts antwoorden met lichte aanvallen op Darwin en Port Moresby, die echter niet veel om het lijf hebben en meestal in het geheel geen schade veroorzaken.

De Japanse verliezen worden groter, terwijl de luchtoorlog om de heerschappij over Nieuw Guinea toeneemt in hevigheid. Voor de groeiende kracht van de Geallieerde luchtmacht en de politiek van den Noordamerikaansen Luitenant Generaal George Brett om „ga en vind den vijand", moeten de Japanners nog een effectief antwoord vinden. Het gaat er telkens meer op lijken, dat de uitkomst van de strijd in de lucht om Nieuw Guinea binnen de volgende weken beslissen zal over het lot van Australië. Zolang de Geallieerden Port Moresby houden met sterke luchtstrijdkrachten, kan een Japanse aanval over zee op de Noordelijke kust van Australië uit het Oosten worden uitgesloten. De koraalriffen, die nabij Australië liggen, liggen over een afstand van enkele mijlen tot 125 mijl van de kust en strekken zich uit over een afstand van bijna 1200 mijl. Voor een invasie uit die richting zouden de Japanners rond de klippen moeten varen en hier is het dat zij binnen het bereik zouden komen van de vliegtuigen, die van Port Moresby opstijgen.

De strijd om Brits-Indië.

Het schijnt dus, dat Hubertus van Mook gelijk krijgt en Australië voorlopig niet zal worden geïnvadeerd. Maar daarentegen maken de gele veroveraars steeds meer voortgang in de richting van Brits Indië.

Met de bezetting van de Andamaneilanden in de Golf van Bengalen zijn zij weer een stap dichterbij gekomen bij het halve wereldedeel dat Brits Indië vormt. Onderwijl worden de Japanse aanvallen in Birma ook krachtiger en rukken zij steeds verder op naar Mandalay en naar de Brits Indische grens.

Eenheden van de Japanse vloot kwamen in Rangoen, op een afstand van 1250 mijl van Ceylon. Japanse duikboten opereren reeds langs de Oostkust van Brits Indië en brengen reeds schepen tot zinken op de zeewegen naar Madras. En intussen zit de Britse vertegenwoordiger, Sir Stafford Cripps, nog besprekingen te houden met de Indische leiders over de toekomst van het land. Nog hebben de verschillende bevolkingsgroepen niet haar toezegging gedaan voor de volledige samenwerking met Groot Brittannië.

Nog hebben zij niet besloten als één man weerstand te bieden aan het dreigende gevaar van een steeds meer nader komenden vijand, die wedijvert met de tijd.

Reeds hebben de Japanners Singapore, het bastion, dat ligt tussen de Indische Oceaan en de Stille Oceaan. Reeds hebben zij Rangoen en hiermede de aanvoer van voorraden voor China via de Birmaweg afgesneden. Brits Indië kan spoedig een slagveld worden.

Het is ook niet alleen door de Japanners, dat Brits Indië bedreigd wordt. De bedreiging komt ook van andere zijde, zij het niet zo direct.

Hoewel de winter in Europa dit jaar lang duurt, heeft de kalender reeds het aanbreken van de lente aangekondigd en kan ook de verandering in de natuur niet lang meer op zich laten wachten.

Het lente-offensief van Duitsland.

En dàn zal het lang beloofde lente-offensief door Duitsland worden ingezet. Dit heeft Hitler beloofd en het is niet te verwachten, dat deze maniak van zijn voornemen zal afzien.

Enkele maanden en zelfs nog enkele weken geleden waren alle bekende waarnemers en commentators het er nog over eens, dat dit offensief tegen Rusland zou gaan. Maar de kracht van de Russische aanvallen heeft de mening van verschillende reeds doen veranderen. En was dit nog niet voldoende dan moeten de Duitse diplomatieke activiteiten hierop toch wel invloed hebben uitgeoefend.

Hiermede willen wij echter niet beweren, dat Duitsland niet zal pogen ook in Rusland tot het offensief over te gaan en het initiatief te herwinnen. Dit zal het zeker doen. Het is alleen de vraag of het zal kunnen.

Blijkbaar bestaat er in Berlijn ook onzekerheid over het antwoord daarop en zijn de nazies daarom in andere richtingen gaan peilen.

Een der instrumenten waarmede zij dit deden was de Duitse Ambassadeur in Turkije Franz Von Papen. Enkele malen in de winter heeft deze Aartsspion, die in 1917 — '18 als saboteur in de Verenigde Staten werkzaam was, later Hitler aan de macht hielp, in Wenen de „Anschlusz" voorbereidde, op en neer gereisd tussen Ankara en Berlijn, telkens om verslag uit te brengen over de mogelijkheden van een aanval in zijn richting: Turkije — Midden-Oosten.

Voor de zoveelste maal is hij weer naar Berlijn, misschien voor zijn eindverslag, nu de tijd aanbreekt.

Tsaar Boris naar Berlijn.

Vóór Von Papen ging ook een ander naar het Hoofdkwartier. Het was Tsaar Boris III van Bulgarije, koning van het land, dat aan Turkije grenst. (Tsaar Boris katholiek gedoopt, maar later overgegaan tot de Bulgaars-Orthodoxe kerk is de zoon van den Duitsen prins Ferdinand van Saksen-Coburg (katholiek), die in 1887 Vorst en in 1908 de eerste tsaar van Bulgarije werd na de Turkse overheersing).

Deze is terug en bereids werden troepenbewegingen gemeld in Zuidelijke richting, in de vallei van 'e rivier Maritsa, die ook door het Europese deel van Turkije loopt.

De berichten over deze Bulgaarse troepenbewegingen vallen ook samen met de geruchten, dat de nazies in de hoofdsteden van de andere Balkanstaatjes soldaten zouden ronselen voor het verkrijgen van manschappen.

Men neemt aan, dat het Slavische volk van Bulgarije, dat zowel wat ras als politieke overtuiging betreft, nauw verbonden is met de Russen, een onwaarschijnlijke bron zou zijn voor versterkingen naar het Oostfront.

Wrijving Roemenië — Hongarije.

De toenemende wrijving tussen Roemenië en Hongarije gaf ook voedsel aan de mening, dat Hitler het een Balkanlid van de As tegen het andere poogt uit te spelen in een poging om gewapende steun te verkrijgen voor zijn Russische campagne. De reusachtige rijke provincie van Transylvanië, welke na Wereldoorlog I aan Roemenië werd toegekend en waarvan in 1940 door Hitler een groot brok werd afge-

sneden voor Hongarije, wordt klaarblijkelijk eerst het ene land voorgehouden en dan het andere, naar gelang hun diensten nodig zijn.

Volgens berichten, heeft de Roemeense pers op de eisen van het Reich om meer troepen geantwoord met de roep om Transylvanië terug te geven. Tegelijkertijd voert Roemenië zijn strijdkrachten op en werkt aan zijn leger om dit zo goed mogelijk uit te rusten. Ook in Hongarije schijnen de voorbereidingen getroffen te worden om de weerbaarheid zo hoog mogelijk op te voeren.

Indien Hitler nu zou kunnen voorkomen, dat hij zich in de vingers snijde — door beloften e.d. —, zou hij een van beide partijen tijdelijk kunnen benadelen om alzo de volle steun van de andere te verkrijgen voor zijn lente-offensief.

Gelijk wij hierboven deden uitkomen zou Turkije dan de volgende prooi kunnen zijn. Hierbij is het van belang op te merken, dat Veldmaarschalk Erwin Rommel zich thans in het Hoofdkwartier bij Hitler bevindt.

Zou deze misschien de campagne in het Midden-Oosten moeten leiden en van twee kanten naar Suez optrekken?

Wat Rommel zou moeten opknappen.

In Libye hadden de laatste tijd slechts patrouille-activiteiten plaats, doch er werden geen grote aanvallen ondernomen. Na de zandstormen schijnt het weer opnieuw te zijn verbeterd en Rommel zou hiervan goed voordeel kunnen trekken. Hij heeft nog enkele weken de tijd alvorens de hitte in Noord Afrika aanbreekt en de temperatuur haast ondragelijk wordt, zowel voor mensen als machines.

In deze periode zou hij zijn aanval kunnen ondernemen op Suez. In Libye en Egypte zou hij dan de weerstand van het 8e Britse leger moeten overwinnen en in Syrië en Transjordanië die van het 9e en 10e leger. Komt het eenmaal zó ver, dan kan hij de hulp krijgen van de Japanse vloot, welke dan door de Indische Oceaan zal moeten opstomen door de Rode Zee naar Suez.

Intussen zou een andere Duitse strijdmacht naar Irak en Iran moeten oprukken voor de verovering van de daar aanwezige olievelden. De oliebronnen in de Caucasus behoeven dan nog niet eens te worden genomen.

En met deze Duitse aanval in het Midden-Oosten komt de bedreiging voor Brits Indië uit het Westen. Van twee kanten ligt dit grote brok dan in een enorme nijptang geklemd. De ene arm van deze nijptang wordt dan gevormd door de Japanse en de andere door de Duitse strijdkrachten. Een ander object van de Duitsers is hierbij dan direct om de aanvoerlijn van Rusland door het Midden-Oosten af te snijden.

De betekenis van Murmansk.

De enige andere inlaat, welke Rusland dan nog heeft, ligt in het hoge Noorden. En ook deze pogen de Duitsers te stoppen. Hierbij denke men maar aan de hevige luchtaanvallen, die de laatste dagen door de Luftwaffe op de Poolhaven Murmansk werden ondernomen. Men denke voorts aan de aanval van het Duitse slagschip „Tirpitz" op het Britse convooi, dat om de Noordkaap van Noorwegen naar Rusland voer, en de aanval op het Noordamerikaanse convooi.

Indien Duitsland dit kan bereiken — het afsnijden van de aanvoerwegen naar Rusland — dan behoeft het ook niet direct tot het offensief in Rusland over te gaan. Als de Duitse linies dan maar houden, is het voorlopig voldoende.

Geallieerden zullen niet stilzitten.

Maar hiermede hebben wij intussen de Verenigde Staten en Groot Brittannië buiten beschouwing gelaten. Want Duitsland zal zeker niet ongestraft zijn gang kunnen gaan zonder dat de Geallieerden ingrijpen.

Dit beloofde Premier Churchill trouwens in de rede, die hij vorige week hield en waarbij hij zeide: „Het schijnt thans, dat wij en onze Geallieerden — de Verenigde Landen — deze oorlog niet kunnen verliezen behalve dan door onze eigen fout of door zelf na te laten onze gemeenschappelijke overweldigende kracht te gebruiken en de talrijke gelegenheden aan te grijpen, die ons zullen worden geboden".

De kansen, die den Geallieerden zullen worden geboden liggen hierin, dat Duitsland zodanig de handen vol zal hebben in het Oosten, dat het niet voldoende zal kunnen waken tegen een krachtige invasie op het Europese vasteland uit het Westen.

Bij de aanval op Rusland heeft Hitler gegokt, en gerekend, dat hij niet uit het Westen zou worden aangevallen. Bij een eventuele aanval op het Midden-Oosten, om zijn situatie te redden, zal hij weer moeten gokken.

Kan hij nu weer rekenen, dat Groot Britannië en de Geallieerden hem weer met rust zullen laten?

Dit mag niet worden toegelaten en hierop dringen de Russen steeds aan. „Val Duitsland aan, nu, en in 1942 zal het ten onder gaan". Zo zeide in de afgelopen week nog Ivan Maisky, de vertegenwoordiger in Londen van de Sovjet Unie.

Curaçao.

RADIO-BERLIJN OVER DE AMIGOE.

Enkele rapporten zijn binnengekomen, die melden hoe Radio-Berlijn over het verschijningsverbod heeft gesproken. Inderdaad zijn de verschillende rapporten vrijwel gelijkluidend wat hun inhoud betreft. Niemand van de Amigoe-staf heeft de uitzending evenwel gehoord en aangezien het voor ons archief gewenst is te weten, wat er gezegd is, verzoekt de Redactie allen, die deze uitzending zelf gehoord hebben, een rapport in te willen dienen omtrent: op welke dag en hoe laat de uitzending plaats vond; op welke golflengte; wat de inhoud was van de mededeling. Dus alleen melden, wanneer u het zelf gehoord hebt. Adres: Der Redactie van „Dagblad Amigoe di Curaçao", Postbus 80, Willemstad.

DE SURINAAMSE TENTOONSTELLING.

Zaterdag en Zondag werd in de Bisschoppelijke Nijverheidsschool de Surinaamse Tentoonstelling gehouden, die hoewel bescheiden van opzet toch een magnifiek idee gaf van het Surinaamse leven. Het uitgebreidst was wel de afdeling litteratuur, waar vele oude en nieuwe uitgaven den boekenliefhebber en snuffelaar naar Surinaamse kennis verblijdden.

Ook houtsnijwerk en vlechtwerk waren in zulk een ruime mate vertegenwoordigd, dat men een voldoende inzicht kreeg in het handwerk der Bosnegers en Indianen. Een geprepareerd vel van een ongeveer 6 meter lange slang deed menigen bezoeker de schrik om het hart slaan. Gelukkig leven deze slangen heel diep in het oerwoud en volgens de verklaring van de vriendelijke Juffrouw, die ons de nodige uitleg gaf, zijn zij ook heel lui. Nadat zij gegeten hebben, laten ze de lekkerste hapjes langs haar neus, zo zij die hebben, gaan.

Verschillende prenten, foto's en tekeningen gaven nog nadere inzichten over Suriname. Natuurlijk werd de arbeid der Missionarissen niet vergeten en kreeg men een idee van hun moeilijk werk in de binnenlanden van Suriname.

Deze tentoonstelling werd een succes. Velen kwamen een bezoek brengen, waaronder Zijne Hoogwaardige Excellentie de Apostolisch Vicarius Mgr. P. I. Verriet O.P.

GEORGE SANDREY †.

Ver van zijn geliefde familieleden, ver van zijn vaderland stierf Vrijdagmiddag na een zeer zwaar lijden de Amerikaanse soldaat **George Sandrey**.

Niets hebben zijn officieren en medesoldaten nagelaten om zijn leven te redden. Vijf doktoren hielden dag en nacht de wacht bij zijn lijdensponde. Drie zijner kameraden gaven hun bloed om dit jonge leven te behouden. Het mocht alles niet baten. Zijn laatste uren werden verlicht door de roerende liefde van zijn kameraden, die hem zijn brieven voorlazen en schreven aan zijn meisje. Vandaag zal zijn gebalsemd stoffelijk overschot ter ruste worden gelegd. De Absoute zal verricht worden in de Kerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel te Groot Kwartier.

Hij ruste in vrede.

URE DES GEBEDS.

Aanstaande Donderdag zal van 18 — 19 uur een ure des gebeds worden gehouden in de katholieke kerk te Groot Kwartier. Het bekende Nederlandse Mannenkoor zal a capella zingen. Onnodig tot deze gebedsure op te wekken. Is het niet aan de avond van de dag, dat de Heiland der wereld in de Hof van Gethsemane bad en terugkeerende tot Zijn discipelen hen slapende vond? Is het niet de dag, waarop herdacht wordt hoe tot deze discipelen het woord klonk: „kunt gij dan niet één uur met mij waken?"

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: Blauw Wit — Veloz 0—1; Olympia — D.T.S. 2—1; Tropials — Vitesse 0—4; Ajax — Caribbean (Caribbean niet opgekomen).

ATHLETIEK.

Gistermorgen heeft er te Brakkeput de eerste cross-country wedloop op Curaçao plaats gehad onder auspiciën van de Katholieke Sport Centrale. Een dertigtal jongens hebben hieraan deelgenomen. Een afstand van 2.50 km. moest worden afgelegd. De weg leidde over heuvels en door dalen en er waren verschillende hindernissen, die overbrugd moest worden, o.a. een hek, dat moest worden overgesprongen. Zowel senioren als junioren hebben aan deze wedloop meegedaan. De winnaars van de senioren waren:

1e prijs Anasagasti (9 min. 11 sec.)
2e prijs I. Alberto
3e prijs Van IJker en Tokaay,

terwijl van de junioren, die over een afstand van 1400 meter liepen, de volgende jongens de prijzen weghaalden:

1e prijs Meulens (5 min. 40 sec.)
2e prijs Migares
3e prijs Venancio.

In het geheel werden 7 prijzen uitgereikt. Bij de prijsuitreiking sprak Pater Irenaeus de Bruyn O.P., de Geestelijke Adviseur van de Katholieke Sport Centrale, een hartelijk woord tot de deelnemers en spoorde hen daarbij aan toch vooral goed te oefenen, opdat zij bij eventuele wedstrijden voor het Curaçaose kampioenschap daaraan ook mee kunnen dingen en dat zij dan een goed figuur zullen slaan, ja zelfs die kampioenschap kunnen verwerven.

Vooruit dan jonens, flink geoefend dus!

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

Examens Stuurlieden en Machinisten.

Examen voor diploma **Tweede Stuurman**: Geëxamineerd: 18 candidaten; geslaagd: 9 candidaten, t.w. de heren F. H. Bosch, H. Faber, S. J. de Geus, W. P. den Hertog, H. A. van Keukelem, G. Horving, P. A. Kooloos, P. van der Peyl en L. Polderman.

Afgewezen: 8 candidaten; herexamen: 1 candidaat.

Examen voor diploma **Derde Stuurman**: Geëxamineerd: 2 candidaten; geslaagd 2 candidaten, t.w. de heren H. F. de Grooth en J. H. Lutjens.

Examen voor diploma B als **Scheepswerktuigkundige** (tweede gedeelte): Geëxamineerd: 1 candidaat; geslaagd: 1 candidaat, tw. de heer P. W. K. Zuiderent.

Examen voor diploma B als **scheepswerktuigkundige** (eerste gedeelte): Geëxamineerd: 21 candidaten; geslaagd: 13 candidaten, t.w. de heren P. C. Bastiaanse, J. J. van den Berg, H. J. C. Bosselaar, H. Jongepier, W. J. van der Linde, G. J. Logeman, C. A. van Mechelen, J. C. Meerbeek, H. J. de Ru, H. M. van der Steen, J. S. Wijngaarde, J. J. Smelting en Ch. Verploegh.

Afgewezen: 7 candidaten; herexamen: 1 candidaat.

OVER AFKORTING VAN TITELS.

Men schrijft ons:

Zou ik U misschien beleefd in beraad mogen geven, bij titels als Mr. Dr. e.a. slechts de Nederlandse afkorting daarvoor te gebruiken? Ongetwijfeld is wat betreft Meester, het Engelse Mr. verwarring stichtend doch weet niet iedereen hier of mr. „gestudeerd" is of niet? Natuurlijk zullen er zich gevallen kunnen en blijven voordoen, dat de omstandigheden het gebruik van het woord voluit wenselijk maken. Maar **in de regel** is het toch misschien niet goed. Ik geloof, dat gij daarmede aan veler wensen zoudt voldoen!

Een afkorting „Hr." voor Heer bestaat in het Nederlands niet, behalve door slordigheid. Mr. kan uitsluitend de wetenschappelijke Meesterstitel of de oude vakaanduiding betekenen (Mr. Timmerman). Hoewel in onze contreien de onnederlandse Engelse gewoonte bestaat om van iemand soms te schrijven „Mr. Jansen", wanneer de Heer Jansen bedoeld wordt, en hoewel men nog onjuister soms van „Mister Jansen" hoort spreken, wordt de afkorting „Mr." in de Amigoe — wat andere kranten doen kunnen wij niet verhelpen — uitsluitend gebruikt voor de aanduiding van Meesters in de beide rechten. Omstandigheden kunnen het gebruik van „Mr." voor een typisch Engelse gewoonte nimmer wenselijk maken, zoals onze lezer veronderstelt.

NEDERLANDS MANNENKOOR.

Dinsdag, 31 Maart, en Woensdag, 1 April, zal het Nederlands Zangkoor repetitie houden des avonds van 17—18 uur in de Parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel te Groot Kwartier.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.18 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.04 uur.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdienst:

Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65
Caracas	51.75	54.—
New York	1.8850	1.9050

INGEZONDEN.

DANK AAN DE AMIGOE.

30 Maart 1942.

Mijnheer de Redacteur,

Grote blijdschap, trots en diepe voldoening strijden om de voorrang nu ik, na deze emotie-volle dagen van strijd, gevangenis en concentratiekamp, uitdrukking tracht te geven aan mijn, of beter, onze gevoelens van dank en bewondering voor uw moedige en eervolle houding in dit C.S.M.-conflict.

Wij zijn bezig de strijdbijl te begraven, we hebben reeds op echt Nederlandse wijze feest gevierd om de akelige herinneringen aan dikke muren, tralies en prikkeldraad zo gauw mogelijk af te schudden, we zijn uit alle lagen der bevolking dag en nacht overstelpt geworden met de meest hartelijke bewijzen van sympathie, we zijn boordevol goede verwachtingen voor de naaste toekomst, maar...... we zouden zover nog niet geweest zijn misschien, indien u niet die houding hadde aangenomen.

U hebt niet geschroomd onze verlangens redelijk te noemen. U hebt niet de onvergeeflijke fout begaan te melden, dat „onwillige zeelieden" uit het kamp ontslagen zijn, doch eenvoudig medegedeeld, dat de (C.S.M.) „Officieren" vrijgelaten zijn.

Ook hebt u niet gearzeld de voorbeeldige houding der Aruba Lago Directie in het licht te stellen, de belemmering in de olie-aanvoer als „onnodig" te qualificeren en de vraag op te werpen of de oorzaak van dit conflict tot in de wortel is uitgeroeid.

Die moedige, eerlijke houding heeft, gezien de Amigoe-enquête en het grote aantal nieuwe abonnees haar beloning reeds gevonden, zal in de glorie-rijke geschiedenis der Nederlandse Koopvaardij een ereplaats behouden en mij niet belemmeren onze diepgevoelde dank en bewondering openbaar te maken.

Ik beschouw het dan ook een groot voorrecht u namens mijzelf, collega's en ex-medegevangenen openlijk onze hulde te mogen brengen.

Het „Recht door Zee" hebben wij dus als devies gemeen, en die spreuk kan het tot lering strekken voor hen, die bij gebrek aan ruggegraat, karakter, hun halfslachtige houding trachten te verbloemen met uitdrukkingen als: „Wij staan neutraal", of „hebben er niets mee te maken".

Elke Nederlander heeft er wèl mee te maken, want dit conflict was geen loonstrijd, maar een principiële verdediging van onze democratische rechten die na moeilijke, eeuwenlange strijd vastgelegd waren en nu in dit conflict dreigden vernietigd te worden.

Dat is wèl een gebeurtenis waar een waarachtig Vaderlander zich iets van aantrekken mag.

Honderdduizenden Nederlandse zeelieden hebben in die strijd hun graf in de golven gevonden of zijn ten onder gegaan als galeislaven of in de vele vroegere zeegevechten onder De Ruyter, Tromp en dergelijke Nederlanders.

Zij hebben onze dierbare driekleur hoog gehouden, de wereld overgedragen, zij hebben onder die vlag Neêrlands prachtige reputatie gevestigd en zij waren het die de scheldnaam „Geus" tot een eretitel verhieven.

Zij hebben door alle eeuwen heen, hun Geuzenbloed getrouw, hun ware aard niet verloochend, zij zijn hun vlag en traditie trouw gebleven en zullen die trouw blijven, wat er ook moge gebeuren.

In dit licht bezien is dit C.S.M.conflict een waarachtige getuigenis geweest van het voortbestaan van die Geuzenaard.

Noch gevangenis, noch concentratiekamp kan den Nederlandsen zeeman beletten door te blijven strijden voor Vrijheid, Recht en èchte Democratie.

Integendeel! Gehard door jarenlange ontberingen en aangespoord door de duizenden bewijzen van instemming en steun beschouw ik het als een grote eer tot die zestig Nederlandse Koopvaardij-officieren te behoren, die als onderdeel van de driehonderd bij de C.K.O. aangesloten C.S.M.-ers getoond hebben alles veil te hebben voor het behoud van die rechten ons onder het Oranje bewind gegeven.

We hebben schijnbare vrienden verloren, honderden anderen daarvoor teruggevonden; het is een louteringsperiode geweest, die ontzettend veel goed heeft gedaan.

Met hoopvolle verwachtingen, zonder wrok, staan wij nu aan het begin van de lange lange weg, die de duizenden dringend nodige veranderingen en verbeteringen zal brengen.

Met trots opgeheven hoofd gaan wij door op onze ingeslagen weg, overtuigd dat dit de enig goede weg is.

Met dergelijke steun als door uw Redactie en duizenden anderen gegeven, kunnen wij verzekerd zijn van de uiteindelijke overwinning. Laat hen die nog steeds gebrek aan karakter toonden dit bedenken, dan ook hebben zij deel in het „Nederland Zal Herrijzen".

K. Brandwijk Nodelijk,
Gezagvoerder C.S.M.

Naschrift: De Redactie is zeer erkentelijk vóór de woorden, die Kapitein Brandwijk Nodelijk haar schreef. Zij wenst echter uitdrukkelijk alle hulde haar gebracht door te geven aan het ganse Curaçaose volk, waarvan zij slechts de spreekbuis was.

Geachte Redactie,

In uw artikel „Kapitalisme" (van Woensdag jl.) schrijft u onder de paragraaf „Niet tegen privaat bezit": „wij zijn niet zoals de socialisten tegen het privaat bezit. In Rusland, waar alle eigendom in de macht van de Staat is enz."

Uw opvatting in dezen is verouderd. Artikel 10 van de nieuwe grondwet der U.S.S.R. (in werking getreden op 5 December 1936) garandeert het privaat- (of particulier) bezit als volgt, en hier citeer ik Dr. (thans professor) Jan Romein uit zijn artikel in Groot-Nederland:

„De economische grondslag van deze (de Sovjet) Staat vormt de socialistische eigendom van de productiemiddelen en het socialistisch bedrijfsleven. In tegenstelling tot de beide vroegere grondwetten (die van 1918 voor de R.S.F.S.R en die van 1924 voor de Unie), waarin alles (om het maar kort te zeggen) tot staatseigendom verklaard werd, is er nu onderscheid aangebracht tussen staats- en coöperatief-collectief eigendom, waarnaast bovendien — maar het speelt een geringe rol — ook het particulier éénmansbedrijf, zowel in de landbouw als in de industrie, wettelijk is toegestaan, omdat hierbij uitgesloten geen vreemde arbeidskracht geëxploiteerd wordt.

Vergeet men niet mijn kortheid in dezen. Ik meen echter het karakter van de nieuwe grondwet het best in het licht te kunnen stellen door de nadruk te laten vallen op de rechten van de Sovjet-burger en op de algemene geest, die er m.i. uit spreekt. Het zijn: het recht op persoonlijke eigendom van hun arbeidsinkomsten en spaarpenningen, van hun woonhuis en huisbedrijf, van het huisraad, zowel als van de voorwerpen voor persoonlijk gebruik en gemak en het recht dit alles te vererven."

Tot zover professor Romein.

Het zij der redactie raadzaam het gebruik van gemeenplaatsen, zonder deze te motiveren, ter staving van neo-Katholieke theorieën, te vermijden. U besluit uw gemeenplaats wel zeer onbedachtzaam: „(in Rusland) is het lot der arbeiders nog veel ellendiger en veel ondragelijker dan hier."

In een maatschappij, waarin de arbeider, zoals u formuleert, „wil gekend worden als mens en niet duldt, dat zijn persoonlijkheid met voeten worde getreden", behoeft het lot der arbeiders, al ware het ellendiger dan hier, nog niet ondragelijk te zijn. De mens, die in zijn maatschappij gelooft, kan zichzelf opofferingen opleggen zonder deze „ondragelijk" te achten. De nieuwe Russische grondwet kan zulk een geloof billijken. Zo stelt o.a. artikel 120 het recht der burgers vast op materiële verzorging bij ouderdom, ziekte en invaliditeit.

Ik wens hierop te wijzen, daar uw opmerkingen lichtvaardig onenigheid in een anti-kapitalistisch front kunnen ten gevolge hebben, hetgeen onmogelijk uw streven kan zijn.

Overigens heb ik uw artikel met stijgende waardering gelezen.

H. de Wit.

Naschrift: De Heer de Wit heeft gelijk. Bij de grondwet van 1936 is in de Sovjet-unie het privaat bezit weer ingevoerd, even goed als bijvoorbeeld de godsdienstvrijheid. Al bestaan beide op papier, in de practijk ziet het er wel eens anders uit.

Het lot van den arbeider is in het huidige Rusland zeker ellendig. Men is er zo pover, dat de proletariërs soms niet eens het geld hebben een paar schoenen te kopen en dan samen doen met een ander, zodat de een de rechter, de ander de linker schoen krijgt en de ongeschoeide voet met doek omwikkelt. Het lot der proletariërs is ook ondragelijk, omdat verschillende rechten van den mens in het communistische stelsel met voeten getreden worden en — precies als bij de nazies — het gezin, de cel van alle gezond gemeenschapsbesef, niet in tel is, erger: volkomen wordt genegeerd. In een communistische staat, waarin het tegenwoordig communisme hoogtij viert (verschillend van het communisme van bijvoorbeeld een halve eeuw geleden), is het lot der bevolking even ondragelijk als in een nazie-staat, omdat in beide staatsvormen de menselijke vrijheid tot een volkomen niets is teruggebracht. Bovendien is het communisme atheistisch en als gevolg daarvan ontkent het alle waarde grootte van den mens op zichzelf en is het blind voor de werkelijke waarden van de mensheid als geheel. In zulk een staat is het leven inderdaad ondragelijk, ook al — en dit is inderdaad beschamend — is de sociale wetgeving, de materiële verzorging in vele opzichten mijlen aan ons vooruit. De mens zal evenwel bij brood alleen niet leven. — Red.

Van de Fronten.

HEVIGE GEVECHTEN ROND STARAYA RUSSA.

De radio van Vichy meldt „uiterst hevige gevechten" in het gebied van Staraya Russa (Vichy, (AP) 29.3).

FINNEN WERDEN NIET GEWAARSCHUWD.

De radio van Moskou, welke berichten uit Stockholm verstrekte, deelde mede, dat een gehele compagnie van 200 Finse vrijwillige ski-troepen, welke was verbonden aan een élite garde „Norland" Duitse regiment, vernietigd werd toen de Duitsers zich terugtrokken zonder den Finnen daarvan melding te doen.

Naar vermeld zou ziich onder de gedoden bevinden Paavo Vierto, wereldkampioen ski-springer (Moskou, (AP) 28.3).

DUITSE TEGENAANVALLEN DOOR RUSSEN VERPLETTERD.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Gemeld wordt, dat koppige Duitse tegenaanvallen om het initiatief te herwinnen aan het Kalininfront ten Noord Westen van Moskou verpletterd werden en de nazies in een volledige terugtocht zijn na een slag van 5 dagen. De aanvallen waren klaarblijkelijk bedoeld om het gevangen 16e Duitse leger bij Staraya Russa te bevrijden, dat de Russen reeds maandenlang reduceren.

De Duitsers poogden de wig van het Rode leger af te snijden, doch de berichten deelden mede, dat dit mislukte. De Russische infanterie, welke door tanks gesteund werd, baande zich een weg door de modder aan het Zuidelijk front en veroverde gedurende de laatste dagen 10 dorpen, terwijl in andere sectoren van de kille gevechtszone het Rode leger voortging met de uitputtingsoorlog.

„Izvestia's oorlogscorrespondent zeide, dat een dorp in de Oekraïne, welk als Zh. werd aangeduid, veroverd werd na een verrassende aanval in de ochtend die werd geleid door zware en middel-zware tanks.

Duitse officieren en troepen werden bij de maaltijd verrast en gevangen genomen. De Russen nestelden zich vervolgens zelf in de veroverde Duitse blokhuizen en sloegen de bittere nazie-aanvallen af. In een naburig dorp zou volgens „Izvestia" een Duits bataljon zijn vernietigd en het Hoofdkwartier van de 211e Duitse divisie infanterie zijn veroverd.

Het Sovjet-Hoofdcommando gebruikte de bekende phrase van „geen grote veranderingen aan het front" voor de operaties van de afgelopen nacht.

Het communiqué meldde, dat in een slag aan het Zuidwestelijke front, mogelijk tussen Stalino en Charkov, de Duitsers 300 doden op het slagveld achterlieten met 4 kanonnen, 2 mortieren, 12 machinegeweren, een ammunitie-opslagplaats en ander materiaal. Het Tass-agentschap zeide, dat 12 districten in het Smolenskgebied voor Moskou werden „gezuiverd van de Hitlerieten" en 10 andere districten gedeeltelijk werden schoongeveegd. De guerilla's in dat gebied achter de Duitse linies doodden 4500 Duitsers en bevrijdden 3000 gevangen genomen soldaten van het Rode leger binnen twee en een halve maand. Naar vermeld zou het aantal guerilla's tienvoudig zijn toegenomen en zouden enkele ongeregelde troepen artillerie gebruiken.

Ook zouden zij 1880 geweren, 93 machinegeweren, 39 mijnenwerpers, 320 automatische geweren, 23 kanonnen en 85 vrachtauto's veroverd hebben (Moskou, (AP) 29.3).

JAPANNERS IN TOUNGOO DOORGEDRONGEN.

Het Chinese communiqué deelde mede, dat Japanse strijdkrachten in Toungoo doordrongen. Hieraan werd toegevoegd, dat de Chinese strijdkrachten het Oostelijk deel van de stad bezetten en de Japanse strijdkrachten het Westelijk deel (Tsjungking, (AP) 29.3).

JAPANNERS VOORBIJ TOUNGOO?

De Duitse radio zeide, dat volgens een bericht uit Tokio de Japanse troepen hun opmars voortzetten voorbij Toungoo in Birma en de verdedigers terugdringen langs de spoorlijn, welke in Noordelijke richting leidt naar Mandalay (Berlijn, (AP) 29.3).

COMMUNIQUÉ VAN BIRMA.

Het Britse communiqué van Birma luidt als volgt: „Vooruitgeschoven troepen maakten op Zaterdag contact met onze verkenningselementen te Paungde op 30 mijl ten Zuiden van Prome. De gevechten duurden de gehele dag voort en in de namiddag rukten onze pantserstrijdkrachten op tot de aanval over te gaan. Vijandelijke vliegtuigen bombardeerden een stad nabij het front. Prome werd gebombardeerd en met machinegeweren beschoten. Enige schade werd veroorzaakt. Bij Japanse luchtaanvallen van Dinsdag op een andere stad schoten onze luchtafweerdefensies 3 vijandelijke vliegtuigen neer en 1 vliegtuig op de vorige dag. Op Woensdag werd een kuststad hevig gebombardeerd van geringe hoogte. Verschillende kleine branden ontstonden, doch de belangrijke diensten werden niet beschadigd" (New Delhi, (AP) 30.3).

SUCCES VAN CHINESE TROEPEN.

Chinese troepen boekten gisteren een groot succes bij een tegenaanval ten Noorden van Toungoo tegen de Japanse strijdkrachten. Zij veroverden mortieren, zware kanonnen, gasmaskers en enkele kleine dorpen, die tevoren in Japanse handen waren. De verliezen zouden aan beide zijden groot zijn geweest. Kleinere gevechten hadden plaats langs de grenzen van Birma-Thailand-Indo China (Birma, (AP) 30.3).

NATUUR WERKT JAPS TEGEN OP NIEUW GUINEA.

Gemeld wordt, dat zware vloeden de Japanse troepen, die pogen door de Markhamvallei door het binnenland op te rukken, gedwongen hebben zich terug te trekken naar hun bases te Lae aan de Oostkust van Nieuw Guinea.

Gemeld wordt, dat de regenval van meer dan 40 duim de zijtakken van de rivier Markham in de bergen heeft veranderd in woedende stromen. (Port Moresby, Nieuw Guinea, (AP) 30.3).

DE JAPANSE LUCHTMACHT VERZWAKT.

Een Britse bron zeide, dat Japan reeds meer dan een kwart verloren heeft van zijn geschatte totaal van 3.650 oorlogsvliegtuigen, sedert het de oorlog in ging. De bron zeide, dat de Geallieerde communiqué's en officiële verklaringen de vernieling van 1025 Japanse vliegtuigen bekendmaakten sedert de aanval op Pearl Harbor. Dat cijfer, gelijk verklaard werd, omvat niet de „waarschijnlijken" en de „vage gevens".

De ingelichte zegsman zeide, dat de Japanse luchtsterkte een strict bewaard geheim is, doch deze volgens de beste schattingen bij het begin van de oorlog bestond uit 800 eerste klasse legervliegtuigen, 850 tweede klasse legervliegtuigen, 400 door vliegdekschepen vervoerde vliegtuigen, 600 vliegboten en 1000 tweede klasse marine-vliegtuigen. Hieraan voegde hij toe, dat er geen betrouwbare schatting bestaat van de Japanse productie. (Londen, (AP) 30.3.)

Staten van Curaçao.

Vergadering op Woensdag, den 1n. April 1942, des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Schrijven aan den Gouverneur in antwoord op de gouvernementsmissive dd. 11 Maart 1942 No. 6097 over subsidie van een Katholieken normaal-cursus tot opleiding van onderwijzers(essen)derde klasse.
3. Ontwerp 1e. suppletoire begrooting 1942 (1941—1942—46)
4. Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling van de „Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1940" (P.B. 1940 No. 47) (1941—1942—50).
5. Ontwerp-landsverordening tot het opheffen van 150 opcenten op de aanslagen in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1942|43 (1941—1942—51).
6. Ontwerp-landsverordening tot het heffen van 150 opcenten op de aanslagen in de winstbelasting, betreffende tijdvakken, eindigende tusschen 30 Juni 1941 en 1 Juli 1942 (1941—1942—52).
7. Ontwerp-landsverordening tot het heffen van 25 opcenten op de grondbelasting (1941—1942—53).
8. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de „Loodsdienstverordening 1937" (P.B. 1937 No. 93) (1941—1942—54).

1146

De Griffier,
G. J. FERGUSON.

HET HEEFT ONZE LIEVE HEER BEHAAGD ONS LIEF ZUSJE

SONJA

IN DE OUDERDOM VAN 4 MND. TOT ZICH TE ROEPEN.

Rust Zacht Lieveling.

MAVIS en FAUSIA WILLEMS.
Curaçao 29 Maart 1942.

1144

SERBEN VERNIETIGEN EEN ITALIAANSE DIVISIE.

De radio van Moskou relayeerde een bericht uit Istanbul, volgens welk in het begin van deze maand Joegoslavische guerilla's „een Italiaanse divisie vernietigden" van 12.000 tot 15.000 man. Deze divisie was gestationneerd in de stad Nikhsic in Montenegro. De radio voegde daaraan toe, dat de slag begon tegen eind Februari, waarbij de Joegoslaven de stad omsingelden en de Italianen de eis afsloegen om zich over te geven. De gevechten, die begonnen na de weigering, eindigden met de vernietiging van de Italianen (New York, (AP) 29.3).

GERINGE ACTIVITEIT VAN DE RAF IN DE NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat er een geringe activiteit van de Royal Airforce in de afgelopen nacht boven het continent was. (Londen, (AP) 30.3).

Langs dezen weg betuig ik namens de familie ons hartgrondigen dank aan allen die belangstelling hebben getoond gedurende de ziekte, bij en na de overlijden van hun zeer geliefde zoon

Karel Doelman.

Namens de familie
G. KAMPERVEEN.

1138 2—1

NEDERLAND.

HAAR NAAM ZAL EEUWIG VOORTLEVEN.

Vrijdag jl. is melding gemaakt van de erepromotie van H.M. de Koningin tot doctor in de rechten aan de Universiteit van Uitwatersrand (Transvaal). Deze plechtigheid is, naar gemeld is, per radio uitgezonden naar H.M. de Koningin, die per radio heeft geantwoord.

Minister-president Smuts heeft o.a. gezegd: „De naam van Koningin Wilhelmina zal wel eeuwig voortleven, doch deze ere-graad haar verleend, zal tenminste iets uitdrukken van de diepte onzer gevoelens met welke Zuid-Afrika haar eert en bewondert en van de trots, die ons die van Nederlandse stam zijn vervult om haar hoog en nobel voorbeeld. Wij zien hoe het volk van Nederland door dit Haar voorbeeld wordt bezield, een voorbeeld, dat eens te meer de heldhaftige geest doet herleven, die eeuw her hen in staat stelde het lijden van 80 jaren oorlog te dragen zonder te wijken en onder de inspiratie van Willem van Oranje, die met zijn zonen en kleinzonen de grondslag legde voor de Europese orde, die wij verdedigen. De as kan de oorlog niet winnen, uit haar enorme val zal een in de historie ongekende gelegenheid verrijzen om de wereld op betere grondslagen op te bouwen."

H.M. de Koningin antwoordde, na Haar diepe dank voor het Haar gebrachte eerbewijs te hebben uitgesproken: „Het zal mijn volk goed doen de woorden van Generaal Smuts te hebben gehoord. Dat zal een inspiratie zijn voor de strijd. Ons vertrouwen wordt versterkt door de wetenschap, dat uw eerste minister, evenals de president der Verenigde Staten van Nederlandse afkomst zijn. In uw leger vechten Boer en Brit, zij aan zij naar de uiteindelijke overwinning. Mijn beste wensen en die van mijn volk gaan uit naar de Unie van Zuid Afrika en naar de Universiteit van Uitwatersrand, gaan uit naar uw volk op zijn moeilijke weg voorwaarts. God zegene Zuid Afrika" (Londen, G.P.D.).

„WIJ WERKEN VOOR DE TOEKOMST".

Generaal Lodewijk van Oyen heeft te Melbourne een radio-rede tot Nederlands Indië gehouden. Hij zeide te weten, dat er in Indië nog hevig wordt gevochten en dat hij nog heden de Nederlands Indische troepen in Australië had bezocht, die schitterend gewapend en van uitnemende geest bezield klaar staan voor de nieuwe strijd. „Wij zullen u terug zien, wij werken voor de toekomst. Heb moed en vertrouwen in betere tijden, die spoedig zullen komen" (Melbourne, G.P.D.).

VADERLANDERS VEROORDEELD.

Het Duitse Gerechtshof in Den Haag veroordeelde den Amsterdammer I. P. B. tot 2 jaar gevangenisstraf wegens luisteren naar de Engelse radio en verspreiden van het gehoorde; den Hagenaar P. de Gr. tot 4½ jaar wegens hetzelfde feit en wegens het maken van anti-Duitse opmerkingen. Twee anderen voor hetzelfde feit tot 1½ en 2½ jaar gevangenisstraf (Londen, G.P.D.).

DE SLAG IN DE JAVA ZEE.

Een Nederlandse Marine-officier deelde mede, dat de geünificeerde geallieerde commando werd ontbonden na de eerste zeeslag op 27 Februari jl. toen de geallieerde eenheden zich hadden teruggetrokken naar verschillende havens om nieuwe brandstof in te nemen en het onmogelijk was zich te herenigen tot een nieuwe eskader.

De aanval in de Java Zee was bevolen door vice-admiraal Coenraad E. L. Helfrich daar hij van oordeel was dat alles gesriqueerd diende te worden, zelfs de toen beschikbare macht, die bestemd was om Soerabaia te behouden. De zegsman maakte, als lid van Helfrichs staf, de grote zeeslag in de Java Zee mede. (Een haven in het Zuiden van de Stille Oceaan, G.P.D. 30.3).

DE JAPANSE EXPLOITATIE VAN INDIË.

Domei deelde de eerste definitieve Japanse stappen betreffende exploitatie van Nederlands Indië mede: „De enige munteenheden zullen zijn de bestaande gulden in de vorm van militaire papieren noodgeld en Japans geld, dat in kleine eenheden zal circuleren: munten van 10,5 en 1 sen (een honderdste yen). Alle andere muntheden zijn uitgesloten. Het is ten strengste verboden te verplaatsen, te vernietigen, weg te sluiten gouden en zilveren munten, baar goud of zilver en effecten of op een andere wijze in gevaar te brengen of te verstoren de algemene monetaire situatie.

Het betalen of ontvangen van geldsommen voor producten, voor huren van land of huizen boven de op 1 Januari 1941 geldende prijzen, is verboden. Het is eveneens verboden goederen in- of uit te voeren in vreemde geldswaarden te kopen of erover te beschikken. Iedereen is gewaarschuwd tegen inmenging in het functioneren van vervoer en industrie, die essentieel worden gacht voor de Japanse gewapende macht en het openbare belang. Iedereen moet zonder onderbreking zijn vroegere arbeid voortzetten of daaraan terugkeren.

De Japanners hopen zich van de medewerking der in de Indië wonende Europeanen te verzekeren door de Nederlands Indische banken te veroorloven haar zaken voort te zetten" (Londen, G.P.D. 30.3).

WERELDNIEUWS.

NIEUWE JAPANSE AMBASSADEUR IN KUIBYSJEV.

Naotake Sato, de nieuwe Japanse Ambassadeur, arriveerde per trein uit Manchukuo en Siberië. De aankomst van Sato merkte uitgebreide veranderingen in de Japanse Ambassade, omdat hij met zich meebracht een nieuwen eersten secretaris ter vervanging van den eersten secretaris Kirao Saito en een nieuwen militairen attaché om Kolonel Yamaoka te vervangen. Ook bracht hij ander nieuw personeel mede (Kuibysjev, (AP) 28.3).

1942 WORDT EEN GROOT JAAR.

Luitenant Generaal A. G. L. Mc Naughton, de Canadese Commandant van een Brits legercorps, die naar Groot Britannië terugkeerde uit Noord Amerika, bracht enkele duizenden Canadese strijders met zich mee en de voorspelling, dat 1942 een „groot jaar" zal worden. Onder de nieuwe strijdkrachten bevindt zich personeel van leger en luchtmacht. (Een Britse haven, (AP) 29.3).

REDE VAN EDEN.

De Britse radio zeide, dat Anthony Eden in een rede in South Wales verklaarde, dat de Britse marine gezamenlijk met de Britse industrie, het transport en de koopvaardijvloot „een belangrijk aandeel" heeft in de Russische overwinningen tegen de Duitsers. Volgens de radio zeide Eden, dat de nieuwe aanvoerweg door Iran voor Rusland sneller ontwikkeld wordt dan volgens het plan.

Eden zeide, dat de hoeveelheid materialen, welke er in Januari over gevoerd werd het dubbele is van het aantal van November laatstleden en tegen Mei het cijfer van Januari hopelijk verdubbeld zal zijn (New York, (AP) 29.3).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Washington:** Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelde mede, dat Japanse aanvallen op het Bataan-schiereiland zijn afgenomen na met hevige verliezen te zijn afgeslagen. Vijandelijke luchtaanvallen duurden dag en nacht voort op Corregidor. 1 Vijandelijk vliegtuig werd neergeschoten.

— **Londen:** Britse bronnen verklaarden, dat de Britten waarschijnlijk minder dan 100 man verloren hebben in doden, gewonden en vermisten bij de aanval op Saint Nazaire. Men noemde de Duitse beweringen omtrent 400 man overdreven.

— **Melbourne:** Australische oorlogsberichten deelden mede, dat de Japanse strijdkrachten zich 27 mijl terugtrokken op Nieuw Guinea als resultaat van de vloeden, die langs de bergen omlaag stromen in de Markhamvallei. Tevens zou de positie der Japanners verder ernstig bedreigd worden door de Noordamerikaanse en Australische slagen uit de lucht, die een-tiende van hun kruiser-sterkte hebben vernield. Dit wil zeggen, dat 4 of 5 Japanse kruisers werden vernield of buiten gevecht werden gesteld aangezien de Japanners van 40 tot 50 kruisers hadden bij het begin van de oorlog. Bovendien verloor het talrijke kruisers in de Nederlands Indische wateren, bij Wake Island en andere gebieden.

— **Cairo.** Het communiqué van het Midden-Oosten deelt mede, dat de artillerie van een Britse gevechtscolonne in de nacht van 28 op 29 Maart vijandelijke posities hinderde te Ras en Mekili.

Een andere Britse strijdcolonne viel een groep van 40 vijandelijke voertuigen aan in het gebied van Gabrel Aleima.

— **Londen:** Ingelichte diplomatieke kringen deelden mede, dat de Britse Regering niet officieel door het Vaticaan werd ingelicht, dat het van plan is „enig soort van betrekkingen" te openen met de Japanners.

— **Vichy:** De Noordamerikaanse Ambassadeur in Vichy, William D. Leahy, sprak langer dan een half uur met het Hoofd van Staat Pétain en Vice-Premier Darlan.

— **Washington:** De Mexicaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Ezequiel Padilla, arriveerde voor belangrijke conferenties met de Noordamerikaanse autoriteiten.

— **Washington:** Vertegenwoordigers der strijdkrachten van de Amerikaanse Republieken kwamen bijeen voor de openingszitting van de Inter-Amerikaanse Defensie-raad.

De voornaamste sprekers zijn de Secretarissen van Marine en Oorlog, Knox en Stimson, alsmede Generaal George C. Marshall, het Noordamerikaans Hoofd van Staf. Dr. Diogenes Escalante, de Venezolaanse Ambassadeur, opende de zitting bij afwezigheid van Staatssecretaris Cordell Hull.

Na de zitting van heden zal de Raad het probleem bespreken van de bescherming der Inter-Amerikaanse scheepvaart, hoewel nog geen formele voorstellen werden gedaan.

Nieuwe Ongevallenverzekering

De onderstaande brief werd door de hieronder vermelde ondertekenaars aan de Staten van Curaçao gezonden:

Hoogedelgestrenge Heren,

De ondergetekenden, respectievelijk hoofdagenten en algemeen procuratiehouder van verzekeringsmaatschappijen werkzaam in Curaçao op het gebied van autoverzekeringen, hebben de eer het volgende onder Uw zeergewaardeerde aandacht te brengen in verband met de ontwerp-landsverordening houdende regelen nopens de burgerrechtelijke aanspraken ten gevolge van ongevallen met of door motorrijtuigen.

Het ontwerp, dat eerst zeer kort geleden gepubliceerd is geworden, hield een grote verrassing in voor ons en voor vermoedelijk vrijwel het gehele publiek, daar er geen reden was om te vermoeden, dat zulk een ontwerp-landsverordening werd voorbereid.

Dit is een betreurenswaardige verrassing, omdat dientengevolge de ondergetekenden, die toch bij zulk een ontwerp direct en sterk geïnteresseerd zijn, tot nu toe geen gelegenheid hebben gehad het onderwerp daarin vervat, te bestuderen en een opinie daarover te vormen.

Bovendien blijkt thans het ontwerp een buitengewoon ver-strekkende inhoud te hebben, aanzienlijk afwijkende van de bestaande wetten en rechtsregels, zodat een grondige studie daarvan dringend gewenst is.

Des te meer betreuren wij het daarom, dat den Staten slechts een zeer korte periode is gegeven om op zulk een ontwerp te antwoorden.

Wij zouden zeer gaarne, gelijk in een vrij land ieders goed recht is, onze mening over en bezwaren tegen dit ontwerp ter kennis van Uw College willen brengen en wel liefst voordat Uw College zijn oordeel over het ontwerp vormt. Evenwel, de materie is zo nieuw, zo afwijkend en diep ingrijpend in de bestaande rechtsverhoudingen, dat wij enige tijd behoeven om na grondige studie en na het inwinnen van de nodige adviezen onze bezwaren uitvoerig te kunnen weergeven. Dit nu is uitgesloten binnen de gestelde tijd en wij zouden Uw College dan ook dringend willen verzoeken het mogelijke te willen doen, opdat de tijd van behandeling van het ontwerp in overeenstemming zal zijn met het gewicht daarvan en de volle gelegenheid zal bestaan om het voor en tegen van zulk een experiment onder het oog te zien.

Terwijl wij dus gegevens en adviezen inwinnen om een uitvoerig en goed gefundeerd standpunt te bepalen, menen wij U ten aanzien van de hoofdlijnen van het ontwerp reeds thans het volgende te moeten mededelen.

Wij gaan volkomen accoord met de principes, door het ontwerp nagestreefd, dat iedere automobiel tegen de gevolgen van wettelijke aansprakelijkheid verzekerd moet zijn en dat de afwikkeling van schadegevallen zo vlot mogelijk moeten geschieden. Doch daarvoor is het geenszins nodig een aparte instelling in het leven te roepen, welke die principes zal moeten verwezenlijken.

Als zich ooit gevallen hebben voorgedaan, dat de afwikkeling der schade niet vlot is geschied, is zulks niet aan de verzekering zelf te wijten geweest, doch veeleer aan het feit, dat óf de aansprakelijkheid niet vast stond óf de vordering overdreven hoog was.

Wij hebben nog steeds beijverd om direct tot schadevergoeding over te gaan, zodra de schadeplicht en het bedrag der schade vaststond. Doch zelfs indien er onverhoopt klachten dienaangaande geuit mochten zijn, is het uitgesloten, dat deze meer dan enkele incidentele gevallen zouden betreffen, die — indien zij gegrond zouden zijn — toch zeer gemakkelijk zouden kunnen worden verholpen.

Ook onder de nieuwe regeling zal er evenveel tijd met criminele of civiele processen verloren kunnen gaan, indien de eiser het niet eens is met het bedrag der schade, meer tijd zelfs, waar er dan nòg een schakel, de schade-commissie, wordt tussen gevoegd.

Door in beginsel alle schade te vergoeden, kan inderdaad een groot deel van partij-onenigheid worden voorkomen. Doch wij vragen ons af, of de voornaamste oorzaken van vertraging in de afwikkeling van schadegevallen ook onder het nieuwe ontwerp niet zullen blijven bestaan.

De voorstelling wordt in het ontwerp gewekt, dat de verschillende excepties in de bestaande polissen de voornaamste aanleiding tot de vertraging zouden zijn. Dit is te enenmale onjuist, daar met name de vaststelling van de schuld (welke ook onder de nieuwe regeling moet geschieden) het meest oponthoud oplevert.

Slechts het verschaffen van zekerheid, het wachten op judiciële beslissingen heeft wel aanleiding gegeven tot de bedoelde vertraging, doch geenszins onwil of onbekwaamheid bij de verzekeringsmaatschappijen of haar agenten. Er is niet veel fantasie voor nodig om in te zien, dat diezelfde vertragingsoorzaken ook onder de voorgestelde regeling gemakkelijk hun invloed kunnen hebben.

Indien er dus al enige klachten mochten hebben bestaan, zien wij niet in, waarom deze niet zouden kunnen worden ondervangen ook zonder dat daarvoor een nieuwe instelling wordt opgericht.

En bovenal zien wij niet in, dat het daarvoor nodig is een monopolie te scheppen. Indien er van Overheidswege bepaalde eisen gesteld worden, dan dient iedereen die aan de voorwaarden kan voldoen (óf wellicht nog betere voorwaarden kan bieden) in de gelegenheid te worden gesteld mede te dingen. Het uitsluiten van de gezonde mededinging doodt het initiatief en gaat geheel en al ten koste van het grote publiek, zodra er geen stimulansen meer zijn, om steeds vlotter en aantrekkelijker condities te kunnen aanbieden.

Wij vrezen dan ook dat het middel — een monopolistische nieuwe instelling — ver over het doel algemene verzekeringsplicht en vlotte afwikkeling, heenschiet.

Door het ontwerp worden tevens verschillende door jarenlange gestage arbeid opgebouwde agentschappen van verzekeringen onmogelijk gemaakt, uiterst belangrijke particuliere zaken worden in één slag door het monopolie vernietigd. De agenten worden plotseling beroofd van het inkomen, waarop zij hun algemene verplichtingen hebben gebaseerd, waarop zij kantoren en afdelingen hebben gevestigd, waarop zij personeel hebben in dienst genomen. En de bestaande verzekeringsovereenkomsten, welke soms nog voor jaren lopen en om welke te krijgen de ondergetekenden moeite hebben gedaan en zich uitgaven hebben getroost, worden plotseling afgebroken. Wie zal aan ondergetekenden de geweldige schade vergoeden, welke zij daardoor lijden?

Herhaaldelijk wordt in de Memorie van Toelichting de nadruk gelegd op het sociale karakter van zulk een verzekering. Wij vermogen dit sociale karakter niet aan te voelen en vrezen veeleer, dat het ontwerp in zijn gevolgen anti-sociale tendenzen zal vertonen.

Sociaal in de gebruikelijke zin des woords, dat het ontwerp biezonderlijk de economisch zwakkeren zou beschermen, is de strekking ervan niet. Integendeel, het geldt voor rijk en arm en maakt geen onderscheid zoals alle sociale verzekeringen het doen. Het ontwerp is sociaal in zoverre als iedere verzekering tegen verlies door dubieuze debiteuren sociaal is. Doch de wijze van premie-betaling, door een verhoging van de benzineprijs, brengt mede, dat juist de minst kapitaalkrachtigen zoals truck- en huurautochauffeurs naar verhouding het grootste deel der schaden betalen.

Het kan zijn, dat deze personen ook relatief het meeste gebruik van de weg maken, doch dat deze minder kapitaalkrachtigen thans relatief, ten opzichte van dat gebruik, minder behoeven te betalen, dat komt ons veeleer sociaal voor dan het in het ontwerp voorgestelde.

Bovendien geniet thans een voorzichtig rijdende verzekerde, die geen schade heeft veroorzaakt gedurende een bepaalde periode, een korting op de premie. In het nieuwe systeem wordt er geen premie meer op de voorzichtigheid gesteld.

Trouwens de gehele figuur van een winstmakende particuliere onderneming, die een „sociale" verzekering als monopolie tot haar doel rekent, ligt ver buiten alle proporties van de gebruikelijke sociale instellingen. In Nederland toch is de Overheid er laatstelijk steeds meer op uit geweest, om de sociale verzekeringen door niet op winst bedachte, niet monopoliserende onderlinge bedrijfsverenigingen te doen administreren en is derhalve het sociale streven vrijwel geheel tegengesteld geweest aan de hier voorgestelde en zulke met volkomen instemming van alle betrokken partijen.

Het is ons in het geheel niet duidelijk, waarom het autorijdende publiek zou moeten betalen voor de winst van de instelling, die geen risico's voor verliezen draagt, zoals een verzekeringsmaatschappij wel doet.

Overigens is tot heden nog zo weinig aangaande deze instelling medegedeeld, aangaande haar oprichters, kapitaalsdelen, directie en commissarissen, contrôle van de Overheid op de immers toch door de autorijders op te brengen onkosten enzovoorts, dat wij ons oordeel voor-alsnog opschorten, totdat daaromtrent iets naders bekend is.

Alleen menen wij dat deelneming in het vennootschapskapitaal in ieder geval voor den kleinen man iets onbereikbaars en in ieder geval iets ondenkbaars zal blijken.

Voorzover elders gevestigde maatschappijen vertegenwoordigende, hebben ondergetekenden inmiddels telegrafisch en schriftelijk contact gezocht met hun maatschappijen. Het ontwerp zal waarschijnlijk een even verrassende indruk op deze maatschappijen maken als het op ons heeft gemaakt. Temeer waar Curaçao voor een zeer groot gedeelte op het geallieerde buitenland is aangewezen, en waar de Rijksregering in Engeland alle denkbare gastvrijheid en steun ondervindt, daar zouden wij het betreuren, dat in het buitenland een vreemde indruk zou worden gewekt, doordat reeds lang hier werkende Engelse maatschappijen plotseling door een semi-staatsmonopolie zouden worden verdrongen.

Wij hopen nog nader op het ontwerp terug te komen en spreken het vertrouwen uit, dat waar Curaçao reeds zovele jaren zonder de instelling heeft bestaan, het ontwerp niet zo dringend is, of er zal tijdig gelegenheid bestaan voor de daarbij betrokken personen om het ontwerp goed te bestuderen.

Wij verzoeken Uw College met het bovenstaande bij de behandeling van het ontwerp rekening te willen houden en verblijven,

met verschuldigde gevoelens,

Curaçao, 26 Maart 1942.

N.V. Maduro & Curiels Bank vertegenwoordigster van de Sun Insurance Office Ltd. te London

C. M. Meyboom Excess Insurance Co. Ltd. te London

Curaçao Hardware Co. vertegenwoordigster Caledonian Insurance Co. London

N.V. Fatum Ongevallenverzekering Maatschappij van „de Nederlanden" van 1845.

* * *

Het spreekt vanzelf, dat een zo ingrijpend ontwerp-landsverordening voor- en tegenstanders heeft. Zonder zich natuurlijk ermede te vereenzelvigen, wil de Redactie aan beide partijen gelegenheid geven haar mening te uiten. De volgende brief is van een niet-belanghebbend lezer:

Als niet belanghebbend insider moet mij, bij het lezen van het Ontwerp-Landsverordening „houdende regelen nopens de burgerrechtelijke aanspraken tengevolge van ongevallen met of door motorrijtuigen" en de Memorie van Toelichting daarop, het volgende van het hart.

De aanhef van het ontwerp spreekt de noodzakelijkheid ervan uit, dat aan een ieder zijn burgerrechtelijke aanspraken op vergoeding van schade, hem in zijn persoon of goederen toegebracht met of door motorrijtuigen, worden verzekerd.

Dit ziet er zeer onschuldig en zeer sociaal uit. Doch zo onschuldig en sociaal als het er uit ziet is het o.i. niet.

Om echter een oordeel te kunnen vellen zal het nodig zijn, eerst de bestaande toestand even onder het oog te zien.

In Curaçao bestaat, in tegenstelling met enkele andere landen en in overeenstemming met de Nederlandse wetgeving, geen verplichte verzekering voor automobilisten en motorrijders.

Dit is evenwel slechts ten dele juist, daar op Curaçao wel degelijk reeds verplichte w.a.-verzekering bestaat en wel ten aanzien van autobussen en huurauto's.

We zullen dit — overigens zeer belangrijke punt — verder buiten beschouwing laten.

Vele van de overige auto- en motorbezitters zijn reeds thans verzekerd, wellicht zelfs de meesten.

Zij zijn verzekerd bij een viertal verzekeringsmaatschappijen, die zeker alle als volkomen bona fida dienen te worden aangemerkt.

Voor zover ons bekend is immers nimmer van Gouvernementswege tegen een verzekeringsmaatschappij opgetreden en bestaat er ook geen enkele reden om te veronderstellen, dat dit tot dusverre ooit nodig is geweest.

Een betrekkelijk klein percentage evenwel — en dit zijn juist meestal de minder goed gesitueerden — is niet verzekerd.

Deze categorie nu betekent inderdaad voor de maatschappij een zeker gevaar, daar de mogelijkheid aanwezig is en ook gevallen bekend zijn, dat juist deze personen met hun auto's of motorfietsen verkeersongevallen veroorzaken, waarbij aan anderen schade werd toegebracht, terwijl zij niet in staat bleken te zijn de aangerichte schade te vergoeden.

Overeenkomstig de bepalingen, welke vervat zijn in de Verordening van de 20e April 1932 is echter de eigenaar van een motorrijtuig steeds aansprakelijk voor de schade, welke met dat motorrijtuig werd aangericht.

Hierop bestaan enkele, niet veel voorkomende uitzonderingen.

In deze gevallen nu zal aangerichte schade, welke niet op den bestuurder kan worden verhaald, kunnen worden verhaald op den eigenaar van het motorrijtuig.

Wij geven gaarne toe dat, zoals de practijk dit in enkele gevallen uitwijst, deze garantie niet voldoende is en een andere regeling (verplichte w.a. verzekering) zeker wenselijk moet worden geacht.

Dat dit onderwerp evenwel plotseling zó urgent is geworden dat daar op deze wijze bij toverslag in moet worden voorzien, kunnen we niet begrijpen.

Wij kunnen dan ook niet geloven dat dit ontwerp een Bestuursontwerp is in de eigenlijke zin des woords.

Bij het nauwkeurig doorlezen van de verschillende artikelen van het ontwerp kan zelfs een leek begrijpen dat het initiatief hiervoor is uitgegaan van de „instelling" of met andere woorden van een of meer personen die hun persoonlijke belangen door middel van dit „sociaal belang" wensen te dienen.

Waarom komen we tot deze conclusie?

In de eerste plaats kunnen we niet aannemen dat, indien van een zuiver bestuursvoorstel sprake ware, niet tevoren overleg zou zijn gepleegd met de verzekeringsmaatschappijen welke reeds jarenlang op deze eilanden tot nagenoeg ieders tevredenheid werken.

In de tweede plaats zou dan niet door een niet tot het Bestuur behorend ingezetene een persconferentie over dit ontwerp zijn belegd, doch door of vanwege het Bestuur zelf.

In de derde plaats zou dan zeker niet het oog zijn gevallen op een nieuw op te richten „instelling" zonder enige ervaring op verzekeringsgebied, doch had men dan de verplichte w.a. verzekering veeleer gezocht in een verplicht verzekeren bij bestaande maatschappijen.

Waarom zijn deze bestaande maatschappijen plotseling niet goed meer?

Hebben zij geknoeid?

Waren haar premies te hoog of zijn er velen die hun belangen niet aan deze maatschappijen durven toevertrouwen?

Naar onze mening is noch het een, noch het ander het geval.

De premies zijn zeker niet aan de hoge kant te noemen, hoewel de verzekeringsmaatschappijen zeker enige winst maken.

Verzekeringsmaatschappijen zijn nu eenmaal geen liefdadige instellingen, met alleen sociale oogmerken.

Zeker niet. De concurrentiestrijd tussen de verschillende maatschappijen behoedt het publiek evenwel tegen te hoge premies, wat volkomen in overeenstemming met onze democratische politieke doelstellingen moet worden geacht.

De nieuw te scheppen „instelling" met haar eigen (aandeelhouders-) kapitaal is echter ook geen liefdadige of zuiver sociale instelling.

O, neen, ook zij beoogt het maken van winst. Zij is dus nagenoeg volkomen op één lijn te stellen met de bestaande verzekeringsmaatschappijen, al zou men dit natuurlijk onmiddellijk willen bestrijden.

Ja, zal men wellicht zeggen, maar de premies zullen door de instelling op een veel eenvoudiger en voor een ieder gemakkelijker te dragen wijze worden geheven. Zeker, ogenschijnlijk wel, doch door de verhoging van de benzineprijs treft men in de eerste plaats diegenen, die de meeste kilometers afleggen, soms over de slechtste en minst gevaarlijke wegen.

Hierdoor bereikt men dat de beroepschauffeurs, de kleine luyden, die hun dagelijks brood op de weg moeten verdienen, verreweg de grootste premie moeten betalen.

Dit systeem wordt door geen enkele verzekeringsmaatschappij toegepast.

De toestand is dus thans zo dat de beter gesitueerde automobilist door het regelmatig betalen van zijn premie zijn deel bijdraagt voor andere, minder goed gesitueerde bestuurders. Dit zal straks, als de zaak tenminste door gaat, uit zijn.

Wellicht is dit voor de „instelling" geen overweging, doch telt voor haar de andere overweging, namelijk dat door het heffen van een zeker recht op elke verkochte gallon gasoline de premiegelden gemakkelijker in het laadje komen en er bovendien méér in het laadje komt.

Het ontwerp en de gedachtengang van de „instelling" zijn inderdaad ingenieus.

Indien we het aantal motorrijtuigen op Curaçao alléén, schatten op 4000, zijn we zeker niet aan de hoge kant. Indien we berekenen dat elke auto per jaar ongeveer 500 gallon gasoline gebruikt, zijn we zeker ook niet aan de hoge kant.

Per jaar wordt er dus een twee millioen gallon gasoline verbruikt.

Deze schatting is natuurlijk aan de lage kant.

Indien op elke gallon verkochte gasoline een „verzekeringsrecht" van 7 centen zou worden geheven, welk bedrag we hoorden noemen, betekent dit dat de „instelling" per jaar ongeveer ƒ 140.000 in het laadje krijgt, zonder daar ook maar iets voor te doen.

Van deze gelden moet in de eerste plaats aan de aandeelhouders van het half millioen kapitaal de nodige rente worden uitgekeerd, terwijl verder aan directeuren, commissarissen en leden der schade-commissie (tevens aandeelhouders) salarissen moeten worden uitbetaald.

De totale schade welke op Curaçao in een jaar tijds door en met auto's en motorfietsen wordt aangericht, bedraagt naar we hoorden ongeveer ƒ 60.000, doch een goot percentage daarvan is schade, welke slechts door een „all risk" verzekering zou worden gedekt.

Indien echter aan schaden ƒ 50.000 zou moeten worden uitbetaald, blijft er nog ƒ 80.000 over. Waarschijnlijk zal er evenwel meer overblijven.

Ook beloofd de instelling geen dure processen te voeren, ze behoeft geen geld uit te geven voor reclame, agenten, quitantielopers en wat dies meer zij.

Zo bezien blijft er van de „sociale" taak van de „instelling" dan ook niet veel over.

Uit een oogpunt van zekere geldbelegging is de „instelling" zeker geen kwaad idee.

De verzekeringsmaatschappijen maken ook winst, maar haar premies zijn zeker niet hoger.

Indien men (aannemende tenminste dat de inlichting over de 7 cent per gallon juist is) betaalt men per maand een premie van ƒ 4.20 of wel per jaar ongeveer ƒ 50.—

Bij een der bestaande verzekeringsmaatschappijen betaalt men echter per jaar voor een w.a. verzekering minder dan ƒ 40.—

Wij zouden nog enige tijd voort kunnen gaan en het onderwerp uiteen kunnen gaan rafelen, zó, dat er van de sociale gedachte o.i. nog minder over blijft.

Laten we hier evenwel mee volstaan.

Het Gouvernement geve ons een verplichte w.a. verzekering, doch niet door middel van een monopolie dat gegeven wordt aan een Naamloze Vennootschap waarvan in de practijk waarschijnlijk toch slechts enkele geldbeleggers aandeelhouder zullen zijn.

Het geve ons deze verzekering door middel van de bestaande maatschappijen, onder vaststelling van een maximum-premie en onder contrôle van een Gouvernementscommissie.

Of anders zou het Gouvernement wellicht zelf en niet door middel van een N.V. de zaak in handen kunnen nemen.

Dit laatste ligt echter o.i. niet op de weg van het Gouvernement, daar dit zich dan in het zakenleven zou gaan mengen, wat in ons democratisch stelsel niet zeer wel past.

Naschrift: Men deelt ons van welingelichte zijde mede, dat de mening van den briefschrijver, dat de extra-heffing op de benzine 7 cent zou bedragen, volkomen uit de lucht gegrepen is. Hoe hoog deze extra-heffing zal zijn is nog geheel en al onbekend, daar voor de vaststelling hiervan een onderzoek moet worden ingesteld, hetwelk nog niet is voltooid. Verder deelt men mede, dat ook de mededeling, dat 2 millioen gallon benzine op Curaçao wordt gebruikt, onjuist is, maar dat hier zeker 4½ à 5 millioen gallon gebruikt wordt, gelijk mede het genoemde schadecijfer onjuist is.

De leden van de schadecommissie zullen door den Gouverneur benoemd worden **om hun vakkennis**. Volgens verkregen inlichtingen zullen alle leden — op een paar uitzonderingen na — gouvernementsambtenaren zijn.

Wat de persconferentie betreft, deze werd door Notaris Smeets bijeengeroepen en door Meester Papier voorgezeten; doch aangezien het hier een van het Bestuur uitgaand ontwerp betrof, werd de conferentie bijgewoond door den Chef van de G.P.D. en den Directeur van Sociale en Economische Zaken.

Wat tenslotte het sociale karakter van de nieuwe verzekeringswijze betreft, het sociale karakter is gelegen in het beschikbaar stellen van kapitaal voor sociale doeleinden (bijv. volkshuisvesting). Hiertoe wordt opgericht de N.V. Curaçaose Beleggingsbank. Deze nieuwe N.V. wordt de belegster van de N.V. Curaçaose Verzekeringsbank en deze nieuwe N.V. zal in overleg met het Gouvernement de gelden beschikbaar stellen.

Zaak wordt dus, dat de aandelen over zoveel mogelijk mensen verspreid worden, teneinde het sociale karakter van de nieuwe ongevallenverzekering tot uiting te brengen.

BOVENWINDEN.

DE LANDBOUW OP ST. MAARTEN.

In de „Bovenwindsche Stemmen" lezen wij:

Na kort geleden het artikel van den Heer Hynam te hebben gelezen in „Tropical Agriculture" van Juli 1941, getiteld „Agriculture in the Dutch Windward Islands", achten wij het raadzaam enkele opmerkingen te maken over dit onderwerp, aangezien het betrekking heeft op het Nederlandse deel van dit eiland.

De Heer Hynam heeft, gelijk wij allen weten, hier ongeveer 6 jaren vertoefd als Gouvernements-landbouwkundige. Hij was daarom in staat enkele interessante feiten en cijfers te verschaffen over het werk, dat door hem verricht werd gedurende die tijd.

Hij refereert naar „het verschijnen van zulke gewassen als tomaten, uien, wortelen etc., op de uitvoerlijst van 1940" en er is geen twijfel aan, dat veel daarvan bereikt werd door het landbouw-proefstation door te tonen hoe deze dingen moeten worden geteeld om de beste resultaten te verkrijgen.

De tabel van naar Curaçao uitgevoerde goederen gedurende de drie jaren 1938 — 1940, die in zijn artikel verwerkt is, toont, dat er een gestadige toeneming was in de waarde van deze uitvoer, zoals van ƒ 4.946.18 tot ƒ 30.293.55. En dit is in niet weinige mate het gevolg van zijn onvermoeide pogingen, die werden gedaan tot de dag van zijn vertrek.

Een ander deel van het werk van den Heer Hynam betrof — wat hij noemde — „de langzame en omslachtige methode van opvoeding, in de meest uitgebreide zin." Dit „uitbreidingswerk", zo zegt hij, „heeft enige voortgang gemaakt en behoorde een veel grotere hoeveelheid voedsel tot resultaat te hebben welke werd verbouwd voor binnenlands verbruik."

Toegevende, dat er lange tijd voor nodig is om merkbare resultaten te verkrijgen in een dergelijke camp... moeten wij echter nog onze telen... ling te kennen geven over het fei... er geen betere weerslag is geweest... de landbouwers op deze pogingen.

Het is een feit, dat de meesten... mannen niet landbouwkundig ge... teerd zijn in de beste en ruimste... van het woord.

Wat goed was voor hun... ouders, blijft ook goed voor he...

Bovendien is er steeds een... om minder inspannende en min... meer winstgevende bezigheden... buitenland te zoeken, vooral op C... çao en Aruba.

Niettegenstaande deze moeilijk... zijn wij van mening, dat het Land... departement niet behoorde te w... beperkt in het uitvoeren van het... waarvoor het oorspronkelijk be... was. Voor dit doel moet het beho... van personeel voorzien zijn. Is het... vernement niet van plan een opv... voor den Heer Hynam te benoe... Misschien gelooft het, dat het... dat door hem is gezaaid, vrucht... dragen zonder verder wetenschap... behandeld te worden.

Vooral met het oog op twee... gen: de uitgebreide groei van... artikelen voor het plaatselijke ve... en het zoeken naar „cash crop... bevolen door wijlen Prof. Ballou... voor ons mogelijk in zulk een... te delen. Sommige mensen zoude... nen denken, dat alles goed gaat,... wij enige tijd in staat zijn gewee... langrijke hoeveelheden gedroogde... naar Curaçao te zenden.

Wij dit grondbezitters en ze... veel geholpen heeft, zou eens... kunnen aanbrekèn, dat al het... zige gras nodig zal kunnen zijn... levende have te behoeden voor... ving; en in ieder geval kunnen... belangrijk uitvoerartikel niet aanva... als een substituut voor de „cash"... waarnaar hierboven gerefereerd.

Men behoeft slechts het verg... vergelijken in de waarde van e... tikel als katoen en dit gedroogde... om te zien waar het voordeel...

BRAND IN PHILIPSBURG

In de ochtend van 14 Maart... een brand plaats in een gebou... genover de Methodisten Kerk... nedenwoning van dit gebouw... uit een winkel van den Heer... Wathey, terwijl in de bovenwoo... Politieman Lorenzo Medero... hield met zijn vrouw en kind.

Slechts door het energiek op... van enkele jonge mannen, d... den Gezaghebber en Onder-gez... ber kon worden voorkomen... brand oversloeg naar andere... wen. De brandende woning we... ter geheel vernield met alles w... daarin bevond. De bewoners k... zich gelukkig nog redden. De o... van de brand is echter onbeke...

In verband hiermede vestigt d... venwindsche Stemmen" de aan... van het Gouvernement wederom... armzalige toestand. De enige ood... torspuit van St. Maarten is te en... onvoldoende voor het blusse... branden. Het woord „brandweer"... taboe. Heeft de bevolking va... Maarten dan geen rechten op ee... tere bescherming tegen natuurra...

ADMIRAAL ROBERT TE MARIGOT.

Begin Maart deed een klein... vaartuig Marigot aan en bracht... zich mede Admiraal Robert, den... Commissaris voor Frans West... Deze verbleef enkele dagen... Franse gedeelte van St. Maarten...

ONVERWACHTE GEBEURTENISSEN.

Wat betekent di...

Begin Maart hadden er te St... ten twee onverwachte voorv... plaats, die een zekere opwinding... oorzaakten onder de bevolking...

Eerst werden in de avond... Maart schoten gehoord, waarop... van een schip, dat zich ver op... vond. Een onderzoek kon hier... geen licht verschaffen.

De volgende namiddag arr... een vliegtuig in de haven, die... vonden zich twee mannen, die... veer na a een uur wederom we... stel opstegen. Men neemt aan,... de voorvallen op een of andere... verband staan met de huidige... van zaken in de wateren...

EMMASTAD.

SOCIëTEIT „ASIENTO"

Agenda:

Di. 31 Mrt 19.30 Comp. bilj...
Wo. 1 April 19.30 Comp. bilj...
Do. 2 April 19.30 Comp. bilj...

WACHTDIENSTEN: Ma. 30 M...

Telegram Afdeling: Hr. F... 675, Amalia van Solmslaan 1...
Shipping & Supplies: Hr. De V... tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. K... tel. 398, Beatrixlaan 16.

VEILIG VERKEER

Rijdt op de brug goed ... witte lijnen.